

• List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nemška šola v Ljutomeru.

Zadnja leta se je razvil narodosten boj v Ljutomeru do najvišje stopinje. Prišlo je tje nekoliko prenapetih kričačev, ki nas hočejo kar čez noč v prave Berolinske Nemce spreobrniti. Bog vé, kdo je te Prajzovske apostole s to nalogo k nam poslal! V prvi vrsti se bori za nemščino človek znan v Celji ali ne v dobrem spominu. Ta mož je pravi general nemčurjev v Ljutomeru. Generali so sicer navadno daleč za armado, da jih ne more doseči nobena krogla, prigodi pa se vendar tu in tam, da nosijo na glavi dosti masla; in mi bi temu v Ljutomeru svetovali, da naj ne hodi na solnce! Adjutant tega pa je potem g. poštar, znan pod imenom Mavričev. Njemu pripada, kakor se kaže, naloga, da ostre zapovedi svojega generala izpolnjuje. Kdo je ta Mavričev? Narodil se je na Kamenščaku od poštene slovenske matere. Noč in dan peče ga samo to, da je njegov materinski jezik slovenski, ker je neki samo za kmete in hlapce.

Ta dva moža sta torej duši vsemu gibanju v nasprotnem taboru. Nemški šulverein in südmarko so si že osnovali; zdaj pa še hočejo svojo samostalno nemško šolo imeti, v kateri se bo podučevalo samo v nemščini. Slovenska beseda ne bode imela v njej niti najmanjšega prostorčka. Nabirali so nemško deco za to šolo. Ali o joj, tako malo so jih z vso silo vkup spravili, da jih je postalo strah in groza! Mavričev Franček, Aleksander Duller, doktor Rožič in Makso Henigman, ki ne pusti nobenega Slovenca kupovat v svojo štacuno — ti glavni nemški stebri žal, da nimajo niti enega svojega za šolo godnega otroka. Kaj je bilo tedaj začeti? Naši nasprotniki pa so zvite glave. Slovenski otroci bodo enkrat izvrstni janičarji za nemškutarijo; tako si mislijo. Hajd torej lov na nje! In res, pričel se je lov, kakor na kako divjo zverino. Pregovarjali so stariše, češ, da jih nemška šola ne bo veljala ne enega

krajcarja in da bodo v njej otroci vse zastonj dobili. Nekaterim rokodelcem so obečavali vse delo pri zidanju nemške šole in Bog zna, kaj vse. Na tak način so naložili 68 otrok. Ako bi slovenski stariši znali, kaj so s tem prav za prav storili, nikdar se ne bi podpisali. Zoper nemške stariše ne rečemo ne besedice; oni bi naj imeli za svojo nemško deco nemško šolo, ako jih spravijo postavno število. To pravico imamo pa tudi mi, da z vso odločnostjo ugovarjamo proti načinu, s katerim so slovenske stariše preslepili. To vé dobro ves okraj in zato je razburjenost med ljudstvom večja in nevarniša od dneva do dneva.

Vsemu temu počenjanju hočejo pa še krono postaviti s tem, da zahtevajo izšolanje trške občine. Ako se jim to posreči, imeli bodo nemško šolo iz večine slovenskih otrok in ravno tako postavljeno s slovenskimi denarji. Potem bodo morali vsi slovenski davkoplačevalci Ljutomerske občine svoj šolski davek plačevati edino za nemško šolo. Treba bode potem, da se sezida novo šolsko poslopje samo za to šolo in te stroške morajo sami Ljutomerski občanje plačati. Mimo tega pa se je že popreje Ljutomerska občina zavezala, da bo podpirala z denarji šolo, katero bodo letos začeli zidati. Ljutomerski davkoplačevalci bodo torej morali na dveh straneh dobro svoj žep odpreti, kajti stroškov in plačil bo več, kakor še si zdaj misliti moremo. Tako lice ima nemškutarsko gospodarstvo! No pa saj lahko tako delajo, s:ej bo šlo večinoma iz slovenskega žepa. Slovenec pa je mirna duša; on bo že dal in ako bi mu tudi zadnjo kapljo krvi izstepli.

Slovenska šola jim ni po volji. Pravijo, da se v njej nič nemščine ne uči. Jaz pa vsem pametnim ljudem toliko rečem, da je malo šol na Spodnjem Štajarskem, kjer bi se toliko v nemščini podučevalo, kakor ravno pri nas. V drugem šolskem letu se že prične in traja celih sedem let vsak teden po štiri ali pet ur. Ali to ni več, kakor zadosti? A naši nasprotniki hočejo

več; slovensko besedo hočejo pognati čisto iz šole in tudi globoko katoliško prepričanje hočejo zatreti našim otrokom. Naj bi delali to na svojih nemških otrokih, to bi bilo že na sebi žalostno. Da pa hočejo še našim otrokom zadušiti materinski jezik, da jim hočejo zatreti živo katoliško vero, proti temu se bomo upirali in protivili do zadnje kaplje krvi. Z našimi denarji nas hočejo vničiti na naših tleh! Zasejali so nemir in sovraštvo v naš okraj. Ljudstvo naše pa je spoznalo to početje; ne-
 previdno in nevarno je, ako kdo z nogami tepta najdražje svetinje naroda. Naše ljudstvo je stopilo v bojno vrsto in iz lahka ne dene več orožja iz rok! —r—

Cerkvene zadeve.

Zadnje besede umirajočih.

Bil mi je zvest duhovski tovariš, č. g. M. G. upokojeni župnik pri Sv. U. V tožnih urah mi je vsekdar vedel dati zdravilno besedo tolažbe. Ko je meseca junija leta 18. njegova bolezen se toliko shujšala, da ni bilo več upanja ozdravljenja: teknovali smo bližnji v skrbi za-nj, da bi mu bolečine vsaj s prijazno postrežbo polajšali. Spoznavši, da bode kmalo trenotek ločitve nastopil, nisem se umaknil od postelje bolnega duhovnika, skrbno opazujoč ga, zlasti pa na besede, ki so pri-le iz ust bledega tovariša. Besede zadnje umirajočih so mnogokrat zanimive, podučljive, one nekako v mali pa živi podobi, kakor bi rekel, v okviru kažejo minolo življenje, in značijo glavna vodila preteklosti njegove. Ranjki G... je večkrat ponavljal: »obhajilo, obhajilo!« Kaj je s tem hotel reči: ali da bi ga obhajal ali da je v nezavednosti bil njegov duh pri duhovskih opravilih, to ve samo Bog; gotovo pa je, da je bil rajni zelo rad v spovednici in bil je goreč častilec altarskih skrivnostij. Pri tem je bil tudi njegov duh v slednjih trenutkih zemeljskega življenja, ali ri to: kakor življenje, taka smrt?

Naj tukaj pridenem slednje besede nekaterih slavnih imenitnih zemeljskih mož, ker nam to resnico potrudi, da se mnogokrat umirajoči s tem peča, kar mu je v življenju najbolj pri srcu bilo, čemur je največ svojih dušnih in telesnih močij posvetil. Naš Izveličar je izdehnil dušo svojo rekoč: »Dopolnjeno je! Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!« Vse je dopolnjeno: volja Očeta v nebesih, daritva, veliko delo, katerega izpolniti je prevzel na zemlji — rešenje rodú človeškega. Rimski cesar Julijan »odpadnik«, strasten preganjavec kristjanov leta 361—363 p. Kr. kateri je zaničljivo Kristusa imenoval »Galilejca«, dobil je v bitvi s Perzijanci smrtno rano. Njegove zadnje besede so bile: »Galilejec, ti si zmagal!« Skušeni poljski poveljnik Tadej Koščiuško je v bitvi pri Maciejovicah leta 1795 za svojo ljubo poljsko domovino bil hudo ranjen ter je padel s konja in umirajoč je izklical: »finis Poloniae« — konec poljske države.

Voltaire, očak nevernikov novejšega časa, kateri si je v glavo ubil katoliško cerkev vničiti, kričal je v zadnjih trenutkih življenja: »Čutim roko, ki me prijema in vleče pred sodnji stol božji«. Strmo gledaje je nadaljeval: »Vrag je tú, popada me, vidim pekel, o skrijte ga pred menoj!« Strahoviti krik, kri in sokrvica se mu iz ust in nosa vlije in bil je mrtev! Janez Wolfgang Göthe, slaven nemški pesnik, je k slednjemu spregovoril: »Potegni zastor na stran in pusti več luči notri!« Humboldt Frid. Henr. Aleksander, učen naravoslovec, je umiral, ko je prijazno solnce v sobo sijalo. Slednje njegove besede so bile: »Kako krasni so ti žarki, vidi se, kakor

bi vabili zemljo k nebesom«. General in osvoboditelj severne Amerike, Jurij Washington (beri: Wašingt'n) je govoril slednje besede zavestno in zaupljivo: »Jaz umrjem, in ne bojim se umreti«. Goldsmith Oliver, zgodovinar in pesnik Angleški, je imel jako burno in mučno življenje. Umrl je v Londonu leta 1774. »Je-li vaš duh miren«, popraša ga njegov zdravnik. »Ne, nikakor ni!« je zdihnil in končal s temi besedami svoje življenje. One kažejo trud in skrbi, katerih je tako bogato bilo njegovo življenje. Keit je izkliknil umirajoč: Čutim, da rastejo cvetlice na meni. — Torquato Tasso, izvrsten pesnik italijanski, je umrl leta 1595 v samostanu San Onofrio z besedami: »In manus — v tvoje roke izročim svojo dušo«. Cesar Napoleon I., silno bojaželjni vladar, je umrl na raku v želodcu v pregnanstvu na otoku Sv. Helene dne 5. maja 1821. Umirajoč je komandiral, kakor bi bil v boji: »tête d'armée« so bile poslednje besede njegove. Mozart Wolfgang Amadej, velikan v muzikalni umetnosti, je čuteč bližnjo smrt želel svoj »requiem«, najboljši slednji muzikalni umotvor, predstaviti, pri katerem še se je silil in sam prepeval. Kmalu potem je zdihnil svojo melodično dušo. Angleški malar Etty je mirno pri zavesti opazoval razpad svojih telesnih močij; na enkrat pa reče: »Čudovita, čudovita ta smrt« in bilo je po njem. Douglas Jerrold (beri: Džerold) je umrl leta 1857 v Londonu. Bil je pesnik in sploh silno šaljiv pisatelj. Na smrtni postelji ga nekdo navzočih vpraša, kako se čuti? »Čutim se, kakor strežaj, ki koga pričakuje in postreže«. Grški cesar Heraklij je pregal s prestola grozovitega svojega predhodnika Phoka (leta 610). Zvezanega so peljali pred Heraklija, ki mu je očital njegove hudobije. »Bodeš ti le bolj vladal?« so bile njegove slednje besede. Kralj Karol II., angleški vladar, se je v večnost preselil leta 1685 s šaljivimi besedami. Že delj časa se je pričakovalo, da bode umrl. Strežaji njegovi so morali cele noči pri njem bedeti. Slednjič se obrne umirajoči kralj k njim, jih poprosi odpuščenja, da jim toliko truda dela, rekoč: »Je pač prav neprilichen čas umreti, zato mi že ne bodete smeli zameriti«. »Nelson (reci: Nelsn) Horace, izvrsten junašk admiral, slavnim premagalec francoskega brodovja pri Trafalgaru, kjer je bil smrtno ranjen, ednemu svojih oficirjev reče: »Hardy, z menoj je konec«. »Ne še, ne«, reče njegov kapitan. »Da, res umrjem, hvala Bogu, da sem storil svojo dolžnost«.

Tako ima človek mnogokrat v zadnjih trenutkih življenja s tem opraviti, kar je v življenju ljubil, s čemer se je najraje pečal: res kakor življenje, taka smrt, velja tudi od te strani. Sostavil F. Radoslavčan.

Skupni lov po nedeljah in praznikih, streljanje, vrišč in trušč v bližini cerkve, posebno med božjo službo je strogo prepovedan po § 13 državne postave z dne 25. maja 1868. Naj se naznanijo okrajnemu glavarstvu imena razposajencev in nemirnežev, sklicuje se na omenjeno postavo in pomagalo bode. F. S. Š.

Gospodarske stvari.

Kaj nas uči narava.

Torišče kmetovalca je narava. Ž njo in od nje on živi; on je ž njo v dotiki po veliko večji meri, kakor drugi stanovi. Narava je njegova hraniteljica, katera mu daje tvarino za vsakdanje potrebsčine in ako se dobro ž njo zastopi, tudi še kaj za olepšanje življenja. Kaj je toraj čudnega, da bi moral želeti vsaki kmetovalec naravo prav razumeti! Otrok si more od matere

z obema razumljivim jezikom, s složnim glasom, kaj izprostiti, mati mu zopet v tacem jeziku pogoje stavi itd. Od obeh strani je toraj sporazumljenje tako rekoč igrača. Drugače je to s človekom, kmetovalcem in naravo, katera zamoremo, ako že v prilikah govorimo, v enako razmerje, kakor dete in mater staviti. Oba govorita drug drugemu nerazumljiv jezik. Kmetovalec ne zna navadno staviti vprašanja naravi, razun tega pa tudi večinoma ne obrajtuje sicer tolikanj resnih tihih, samo v znakih danih odgovorov. Da bi zamoglo vsako drevo, vsaka bilka njega negovatelju v materinem jeziku svoje potrebe potožiti, potem bi dandanes gotovo vse drugače bilo s kmetijstvom. Toda to ni od narave zahtevati, temveč človek se mora truditi, nje sicer vsakemu razumljivemu jeziku se priučiti. Razne panoge znanosti, med temi kemija, botanika itd. so višje stopinje jezikoslovja narave, katere tolmačijo težavnije, ne vsakemu razumljive besede. Kadar pridemo do zavitih pogovorov, potem moramo vže znanosti vzeti za tolmača, sicer nam pa je tega v navadnem življenji primeroma redkokrat treba, ter se zamoremo o vsakdanjih vprašanjih večinoma že sami sporazumeti.

Potrebno je pa, da se že dete prične učiti nemi jezik namerne narave razumeti. Odrasli možak bode imel potem več zabave v pogovarjanji s svojim poljem, svojimi drevesi, svojo živino itd., kakor s plitkimi razgovori s svojimi pajdaši v gostilni in gotovo tudi več koristi, kakor od za kmeta pogubnega kartanja. Kako pa treba učiti se tega jezika? Zato brz ni treba nikake slovnice, nobene tiskane knjige, ampak le vedno široma odprte knjige prirode same. Tu se čita v podobah (kakor nekdanji hirolgifi) vse, kar hočemo vedeti. Narava na vsako vprašanje odgovarja, toda jedrnato, sicer ne temno, temveč v samih prikaznih. Kmetovalci opazujmo toraj te in se trudimo jih tolmačiti! V sledečem hočemo nekoliko primerov iz pogovorov z naravo navesti.

Stareje drevo rodi ti slabo. Pojdi k njemu in vprašaj ga, kaj mu manjka. Preglej ga od vseh strani in ako vidiš, da je krepko, da jako močno odganja, da gre, kakor se reče, vse v les, ne da bi bilo kaj cvetnih popkov na njem, potem veš, da se mu godi preveč dobro. V obilji, katero mu je slučaj nanesel, pozabilo je svoje dolžnosti ter se je počelo samo s košatimi vejami gizardati. V tem slučaju te sme poprijeti jeza. Pograbi za palico in ga dobro pretolči. Odgovor bodeš imel v drugem letu najbrž v obilem plodu. V večjih krajih vpo-trebljujejo to sredstvo, posebno na Poljskem, kar se ve, da združijo z različnimi vražami. Ako pa bi ti ljudje naravo zastopili, ne bi tega imeli za vražo. Vsakdo je gotovo vže opazoval, da slabeje drevje bolj zgodaj počne cvetne pope nastavljati in ako ima vendar dovolj moči, tudi kasneje roditi, kakor tako, ki bohotno raste. Obilnost podpira v početku samo prepko rast med tem, ko plodovitost mnogo kasneje počne. Kdor ne verjame, naj poškusi sledeče. Okolo veje kacega dovolj starega, krepkega drevesa naj na tesno obveže žico. Ker se pri rasti veja debeli, bode kmalu zajedla žica vanjo, vsled tega se tok soka ovira, veja oslablja ter se v kratkem času s sadom napolni.

Ti si bil lansko leto posadil več dreves, katera so ti kaj lepo rastla. Po zimi pa je prišel med nje zajec ter jim je do polovice lubad oglodal. Vsled tega se ne posušijo, ampak še lepo naprej rastejo, toda za ne naglodanami ostajajo, ker potrebujejo velik del soka za celjenje ran od zajca povzročenih. To pa slabi rast lesa, vsled česar se cvetna očesa hitreje razvijejo in taka drevesa vže v kratkem letu roditi počnejo med tem, ko ona samo bujno rastejo. Akoravno ni to nobena sreča, ako mlada drevesa počnejo roditi, vendar v tem narava jasno govori, podučujoč človeka, kaj naj v enakih slu-

čajih stori. Mnogi so ta govor razumeli ter strizejo, svojim prebujno rastočim drevesom v dobri zemlji korenine, ali posebno pritlikavo drevje celo do polovice debela nažagajo, ter s tem svoj namen dosežejo. Tudi izrezavanje vej v kroni brez ozira na druge vzroke, katere hočemo pozneje opisati, vpljiva na rodovitost največ radi slabljenja drevesa vsled obilnih ran.

(Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 9. maja v Apačah, na Polji, v Brežicah, v Arnoži in v Šmarji. Dne 12. maja v Lembergu, na Planini in v Slov. Gradci.

Dopisi.

Iz Veržeja. (Razno pa veselo.) Ako res bralno društvo povsod tako blagodejno upliva na slovenski narod, in tako navdušuje mlada, rodoljubna srca, kakor pri nas, potem se pač zamore reči, da so bralna društva pravi blagor za slovenski narod, in mogočno orožje uboge matere Slavije, s katerim bode vspešno odbijala napade svojega zatiralca. Ni še dolgo, da je pri nas ustanovljeno bralno društvo, pa vendar kolika je sprememba! — Ni več tako pogostega pretepanja po gostilnicah, kakor nekdanj; tudi ni več tako navadno ponočno ravsanje, kakor poprej. Neka rodoljubna ljubezen veže domačo mladino, in mlada srca spoznavajo, da so otroci ene matere. Poprej se je slišalo pri nas samo slabo in hripavo petje. Samo tu in tam si slišal kako staro pesmico, kakor n. pr.: »Ne grem domo, ne grem domo, dok kukovca zapela bo!« — in še ta se je pela nevrbrano. In sedaj! Pač lahko z veseljem rečem: »Etiam apud nos tempora mutantur!« — tudi pri nas se časi premenijo! — Da, menjajo se časi, in nastopili so boljši; če tudi ne v denarnih zadevah, pa vendar boljši v širšem in plemenitejšem smislu! Sedaj se sliši pri nas zvečer mило četveroglasno petje. Petje, katero še tu in tam prebudi kakega starca iz njegovega mišljenja, je tako in ta si zadovoljno zamrmra v postelji: »Prešmentani kerlci, kak so jo pa že zapeli!« in potem se še le predá sladkemu snu v roke. Nikakor ne morem, da tukaj ne omenim nadepolnega mladeniča, Lojzeta Strnišča, kateri si res z železno pridnostjo prizadeva, da se tudi pri nas gojé mične pesmice. Blagi prijatelj, uztrajaj še le naprej tako, in poučevaj mlada srca v tej lepi znanosti! Le Slovenec zamore peti ono, kar mu srcé čuti! Saj znaš: »Slovenec je vesel, kako da ne bi pel! Njemu pesmi iz srca tekó!« Naše bralno društvo pa ne navdušuje samo mlade, ampak tudi starejše in resnobne tržane. Še dandanes bi imel pri nas malik »feuerber« svoje prestolje, da ni bralnega društva. Ti, ti nesrečni »feuerber«! Dolgo časa si nam temnil naše ime, in črnil naš rodoljubni značaj med drugimi Slovenci. Pa prišel je plačilni dan, in — bumst! — telebil si kakor malik, in konec je tvoje tiranstva! Zmagala te je že tako željno pričakovana »požarna bramba«! — Res, da je, kakor povsod, tako tudi pri nas med pšenico nekoliko lulike. Pa ta smet bode tudi morala pri nas skoro žalosten konec vzeti. Sram me je, ko moram reči, da se še tudi v našem trgu najdejo trije ali četrje šulvereinerji (ali nikakor več, ampak samo trije ali četrje!) ali to še je tista starinska veržejska rasa, katera pa bode že skoro izumrla. Nam je dosti, da se le mladina toliko zanimlje za narodno stvar, ker: »Na mladih ljudeh svet stoji!« pravi predgovor.

Iz Vurberga. (Veterani.) Že pred osmimi leti izprožila se je med tukajšnjimi veterani in vojaki misel, osnovati si posebno veteransko društvo. Kupili so si

res že takrat bandero, na katerem je na jedni strani ces. orel, na drugi pa sv. Jurij; do društva pa ni prišlo. Stoprav v nedeljo, ko so na Dunaji slavili »očeta« Radecky-ja v razkritjem njegovega spomenika, zbrali smo se zopet tukajšnji veterani in, vojaki ter smo korakali z znano urbanjsko godbo k svetej maši. Videti je bilo med drugimi dosti sivih starčkov, kateri so še pod Radecky-jem cesarja služili. Jeden izmed teh, grajski čuvaj g. Picha, nosil je bandero. Ti starčki in drugi s svetinjami okinčani veterani ganili so do solz na stolne zbrano ljudstvo. Vodil nas je nekdanji vodnik, sedanji tukajšnji kmet Jakolič. — Pri pridigi povedali so nam gospod župnik nekoliko iz življenja svetega Jurija in povdarjali so posebno njega železno stanovitnost. Rekli so končno: »Vojaki, če se bode s to trepežnostjo bojevali za domovino, ako bi bilo treba, kakor se je bojeval sv. Jurij za sveto vero, ne bode ga sovraga, da bi ga ne premagali«. — Po svetej maši šli smo v gostilno g. Zorka, kjer nam je čas med godbo in raznimi pogovori iz vojaških dob pri dobri vinski kapljici in pivu hitro potekel do $\frac{1}{2}$ 2. Nastopiti smo morali zopet, da smo k večernici korakali. — Ko smo na to zopet do Zorka dospeli, izpregovoril je vodja nekoliko lepih besedi do nas, podali smo si povprečno roke, ter si obljubili, da se drugo leto ob tem času zopet zberemo. — Začela se je prosta zabava. Počastila sta nas tudi gospoda župnik in nadučitelj s svojim pohodom, in zadnji nam je v daljšem govoru med drugim tudi povedal pomen današnjega dneva za Avstrijo ter se je končno obrnil do navzočih starišev, naj skrbijo, da bodo njih sinovi zmožni za vojaštvo duševno in telesno, ter jih je slednjič spominjal, naj pred vsem varujejo svojo deco pred žganjem, za mladino tako strupeno pijačo. Sledile so še razne napitnice, izmed katerih moram omeniti to na našega presvitlega cesarja Franja Josipa. Ostali smo skupaj do pozno v noč. Lep dan smo imeli, da nam ostane v vednem spominu in prav smo hvaležni vsem, ki so pripomogli, da se je ta veselica tako lepo obnesla.

Od Sv. Martina na Paki. (Odgovor.) Nikakor ni res, da bi bil župan kriv nemškega napisa na postaji. Pri komisiji je bilo samo vprašanje, ali se naj postaja imenuje Rečica ali Sv. Martin. Sicer je pa naš župan kot zastopnik knjetskih občin v okrajnem zastopstvu že tam storil svojo dolžnost gledé slovenskih napisov v seji, kjer se je dovolilo železnici 10.000 gold. podpore le pod tem pogojem, da dobijo postaje slovenska imena. Na županstvo ni prišlo nikdar dotično vprašanje. Sploh se nam niti sanjalo ni, da se nam ne bodo dopustili v slovenskih krajih slovenskih napisi. Kar pošto zadeva, piše J. S., da se morajo manjši uradi po večjih ravnati. Vrlo dobro! Torej ker se pri večjih uradih slovenščina prezira, mora se tudi pri manjših — tudi pri nas. Vemo sicer, da so se poštarstvu nemški napisi tudi le usilili, vendar lahko to stvar samo popravi, ker pošta ni sedaj v nobeni zvezi s kolodvorom. Mi smo tudi prepričani, da bo to storilo, ker sama nemščina nikakor ni primerna našemu čisto slovenskemu kraju. Na vseh in še večjih poštah, kakor je pri nas, po Savinjski dolini so tudi slovenski napisi, zakaj bi se ravno pri nas morala sama nemščina šopiriti? Kar J. S. o gosp. baronu piše, na to odgovorimo le to, da zajemlje ta gospod svoje narodno in politično prepričanje iz nemškega lista »N. Fr. Pr.« S tem je njegova naklonjenost do Slovencev dovolj označena. Če daje on svojim sosedom veliko zaslužka, iz tega še nikakor ne sledi, da bi bil prijatelj slov. narodnosti. To bodi dovolj.

Iz Št. Ilja pri Velenju. (Pogreb in še nekaj.) V četrtek pred sv. Jurijem pokopali smo prav slovesno gospo Ano Ježovnik, rojeno Križan na Koroščevem. Dne 1. maja bi bila dopolnila 83. leto svoje dobe. Bila je

hči rajnega gospoda Boštjana Križan-a, ki je napravil po nagibu nepozabljivega nadvojvode Joana prepotrebno cesto iz Velenja skozi Hudo luknjo proti Slovengradcu. Njena, za dve leti starejša sestra, gospa Jožefa Vošnjak, mati znanih gospodov poslancev, živi v Šoštanjju. Njena sestričina, gospa Marija Furman, sestra rajnega gospoda nadžupnika Fr. Novaka, umrla je tukaj ravno pred enim mesecem v svojem 76. letu. Pokojna gospa Ježovnik bila je prvič omožena z bogatim Mozirjanom Antonom Dreu, ki je mnogo tisočakov pokopal v nove ceste na goreno in doleno stran Šent-Ilja. Stara gospa v drugič vdova je dočakala redko veselje, da je njena edina, tudi vdova hči gospa Bratanič podedovala četrti del prebogatih zapuščine Ljubljanskega strijca Aleksandra Dreo. — Kakor se sliši, je darovala že omenjena gospa Bratanič za olepšanje domače farne cerkve par stotakov. Ravno to je storila tudi njena rajna mati in njena edina hči, gospa Avgusta Krajnc. Ni dvomiti, da bote te blagi gospé pripravljene še kaj več storiti za lepoto domače hiše božje, ako se bode pokazalo, da njeni prvi darovi ne bodo zadostovali. Saj se že zdaj veseli staro in mlado, ko vidi prihodnjo kvaterno soboto prvokrat našega premilostljivega knezoškofa Mihaela v tej ponovljeni farni cerkvi. Prva pesem, katero so peli novi Šentiljski zvonovi, bila je pogrebna pokoj prevzvišenemu knezu in škofu Jakobu Maks. Stepišniku. Letos bodo pa prvokrat pozdravljali svojega predobrotljivega višjepastirja. Nobeno leto se niso v Šentilju zvonovi tolikokrat glasili, kakor ravno letošnjo spomlad. Spremljali so že do 15 mrličev h grobu in to v fari, ki ne šteje tisoč duš. Našla je pa bela žena tukaj nekoliko v resnici prav starih ljudij. Eden udovec štel je 91, a neka udova nad 89 let, gospej Ježovnik zmanjkalo je le 11 dni do 83 let, a še ena oseba prestopila je pred smrtjo 81. leto dobe svoje. Gotovo izvanredna leta! Poleg teh umrli ste še dve osebi nad 70 let stari. Otrok pomrlo je pa v tej dobi le prav malo. Posredno število mrličev enega leta je letos že prekoračeno, vendar šteje ta fara še mož, ki se v 78. letu starosti čutijo še krepke. Bog vé, če še vam učaka pa kdo zgoraj navedenih 91 let!

—n—

Iz Trbovelj. (Družbenko zborovanje.) Štrto nedeljo po veliki noči, dne 15. maja ob 3. uri popoldan, ima podružnica sv. Cirila in Metoda za »Trbovlje in okolico« v gostilni g. Antona Volavšek-a svoje letno zborovanje s sledečim redom: 1. Pozdrav predsednikov; 2. poročilo tajnikovo; 3. volitev novega odbora; 4. volitev dveh zastopnikov k občni skupščini; 5. vsprejem novih udov in 6. po zborovanju »beseda«. K obilni vdeležbi vabi uljudno Načelnštvo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Svitli cesar je potrdil novo šolsko postavo za Tirolsko in prejelo je ob enem več mož, katerim gre zasluga pri njej, višje odlikovanje. Liberalcem postava ni čisto po volji, vendar pa so se udali, ko so izpoznali, da ne gre drugače. Postava dopušča nekaj več moči do ljudske šole sv. cerkvi, kakor je to po drugih naših deželah. — V državnem zboru so mladočeški poslanci izročili predlog, naj se dene minister za pravosodje, grof Schönborn v zatožbo, češ, da se je pregrešil zoper postave češke dežele v tem, ko je na svojo roko, zoper voljo deželnega zbora v Pragi, razdelil nek sodnijski okraj v dva, se ve, da Nemcem na ljubo. Pred-

log mladočeskich poslancev pa v drž. zboru najbrž ne pride v razpravo ter pojde koj iz kraja — pod klop.

Štajarsko. Več obrtnikov v Gradci ugovarja izvolitvi državnega poslanca A. Skala in navaja celo vrsto krivic, ki bi se bile godile pri volitvi. Te krivice pa so čisto podobne taci, ki se godé pri nas, ako sedijo nemškutarji v kaki občini za zeleno mizo. Prav lahko je torej mogoče, da so godile se tudi v Gradci. — Na Gorenjem Štajarskem bi radi nezadovoljni delavci spravili tudi kmete na svojo stran, toda prva poskušnja v Guggenbachu jim ni iztekla po volji, ker je prišlo k shodu le malo kmetov in še ti so jo potegnili iz hiše, ko je nek govornik udrihnil po duhovnikih in zoper sv. vero. Sovražnik katol. duhovnika ni prijatelj kmeta.

Koroško. Župan v Celovci, Fr. Glöckner se je odpovedal svoji službi, kakor pravi, z ozirom na svoje slabo zdravje. — Odbor katoliškega in političnega društva za Koroško je ostal blizo tisti, kakor je bil lani in na čelu mu je uneti župnik v Podklostru G. Einspieler. Delovanje društva bode torej tudi nadalje živahno in uspešno za slov. kmete. — V novem se ustanovi slov. pevsko društvo v Celovci in je to jako imenitno za tamošnje Slovence.

Kranjsko. V Ljubljani je bil te dni grof Pace, doslej deželni predsednik za Bukovino. Nekaterim se dozdeva, da pride grof za stalno v Kranjsko glavno mesto. — Cerkniško jezero je tako naraslo, da je stopila voda na večih krajih čez obrežje. To se v takem času že več let ni prigodilo. — Slov. katoliški shod v Ljubljani bode dne 30. in 31. avgusta. Če sodimo po pripravah, ki se delajo za-nj, bode shod lepo znamenje za to, da je slov. ljudstvo verno in v resnici zvesto sv. cerkvi.

Primorsko. V Gorici izide k malu nov list v italijanskem jeziku in možje, ki ga izdajo, postavijo se v njem neki zoper prenapeto lahonstvo. Želimo jim torej obilo sreče. — Družbi sv. Cirila in Metoda so poslali bogoslovci v Gorici na novo sto gold. v podporo nje blagodejnih namenov.

Tržaško. Dne 1. maja so neznani zlikovci vrgli dve petardi pri sv. Andreji zunaj Trsta, na srečo pa niste storili nobene škode. — Novo pevsko društvo se je osnovalo pri sv. Magdaleni v okolici Trsta. Doslej je bilo tam slov. prebivalstvo brez vsacega društva in torej v narodnih rečeh zaspano.

Hrvaško. Na Reki so imeli možje »stranke prava« te dni shod in so sklenili, da se prvaku te stranke, dr. A. Starčeviću pokloni v dar palača v Zagrebu in v njej bode poslej tudi zbirališče stranke. V tej stranki je nekaj jako delavnih mož in pri hrv. ljudstvu velja ona veliko, toda v političnem življenju še doslej ni imela uspeha.

Ogersko. V državnem zboru noče jim delo naprej, ker nasprotuje vladi in nje stranki »levica« na vso silo in pri vsaki stvari, besede pa jim predsednik ne more vzeti. — Minister za državne finance Weckerle že ima k redu predloge o novem denarju in ker se pri nas, v Avstriji, pleše, kakor se gode na Ogerskem, dobimo še pač tudi v našem drž. zboru enake predloge že v malem času.

Vunanje države.

Rim. Nekateri listi pojó na glas italijanski vladi hvalo, ker je neki dne 1. maja varovala vatican, stanovanje sv. očeta Leona XIII. in večih cerkvenih naprav, da niso delavci mogli razgrajati zoper nje. No mi nimamo uzroka, naj se strnemo z njimi v to hvalo, saj ni vlada storila v tem druga, kakor kar je bila dolžna.

Italijansko. Da-si je bila vlada v Rimu zaprla veliko ljudij, ki so na sumu za anarhiste, vendar je bilo po Italiji dne 1. maja še veliko nemirov, kajti v Rimu

so razpočile isti dan tri petarde, v Forliji 17, v Faenci je razpočila petarda pred mestno hišo, v Parmi pa pred hišo plemičev. Bile so pa te petarde neki le otroška igrača. Hvala vam za-nje!

Francosko. Predsednik republike, Sadi-Carnot, je jako vesel, da o »delavcev prazniku« ni bilo nikjer večjih nemirov ter je čestital posebej še načelniku redarjev v Parizu za to srečo. — Volitve v občinske zastope so letos neki iz velike, večine ugodne za republiko. Izmed 204 okrajev so občine v 191 republiki udane.

Belgijsko. V Lüttichu so zaprli več anarhistov, ker jih imajo na sumu, da so sežgali za cerkvo sv. Martina dinamično petardo, bila je ljudem naredila veliko strahú pa tudi škode ne malo.

Angleško. Kiper je otok v sredozemskem morji, pa ima srečo dveh gospodarjev, eden je turski sultan, drugi pa angleška kraljica. Sultan ima le ime, angleška kraljica pa ima v resnici gospodarstvo v rokah, ali mož, ki ga upravlja za-njo, sir Bwler, neki ne ravna prav s premoženjem otoka in zato ga tožijo sedaj Kiperčani pri turskem sultanu. Kaj bode le-ta kje storil zoper njega!

Nemško. Zmerom bolj se naglašuje potreba, da se pomnoži število vojakov, izlasti konjikov, ali brez denarja to ni mogoče in tako bode treba iskati na posodo. Tri milijoni bi pa bili potrebni in v državnem zboru jih bodo morali hoté nehoté dovoliti. — Car Aleksander III. pride vendar-le v Berolin in sicer, ako ostane pri tem, kakor stojé sedaj razmere, še v tem meseci, toda brez carevne.

Rusko. Minister za vunanje zadeve, Giers, je ozdravel toliko, da se za-nj ni bati. — Na Poljskem ne tirja več vlada, da se učijo otroci v ruskem jeziku veronauka, ampak v svojem maternem. Dolgo je trpelo, predno je vlada prišla do pameti.

Rumunsko. Nova stranka liberalcev dela na to, da se vzame kralju pravica razpustiti državni zbor, ako mu ni po volji. Ako se jim posreči, da pridejo kedaj na krmilo, potem pa lahko kralj pobere svoja šila.

Tursko. Vlada je poslala posebno komisijo na meje črnogorske, da pomiri tamošnje prebivalce; enako je storil tudi črnogorski vladika.

Grško. V Atenah so delavci (?) ukradli v neki tovarni 500 kil dinamita ter so ga porazprodali v razne države. Ako je v tem kaj resnice, potem še ne bode k malu konca strahú na »starem svetu«.

Afrika. Iz notranjih okrajev pošilja se slej ko prej veliko sužnjev v Arabijo in je posebno Meka, kamor se jih največ pošlje. Po 40 do 50 tolarjev se kupi ubogi suženj ondi čisto lahko. Turska gosposka daje prodajalcem za dober denar prav rada potuho.

Amerika. Tudi v »novem svetu« so imeli delavski praznik, toda prigodilo se na njem ni znamenitih nesreč; vsaj poroča se tako iz New-Yorka. Ni treba, da kdo na to priseže.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

I. V Trst!

Napočil je dan sv. Jožefa leta 1889, ko sem se odpravljal na božjo pot v Jeruzalem. Dober pomen je to. Sveti Jožef, ki si varno pripeljal dete Jezusa v Egipt in od tam se povrnil v Nazaret, bodi tudi moj vodnik! Dne 20. marcija dospel sem v Trst. Večer sem se sešel s svojimi sopopotniki (dve gospé, osem gospodov, med

njimi štirje duhovniki) iz vseh strani in sicer dva iz škofije Dunajske, ostali po ednem iz škofij Frajburške, Monakovske, Hipolitske, Goriške, Brnske, Trierske, Kolonjske, Olomuške in Sekovske. Združili smo se v tako zvano avstrijsko 3. romarsko trumo (karavano) v Jeruzalem. Za prezidenta volili smo kanonika (sedaj že pokojnega) Jožefa Marušiča iz Gorice. Bili smo polni svetega navdušenja in večer je hitro mineval med verskimi pogovori.

Dne 21. marcija točno o poldne se gane z nami Lloydova ladija »Ettore«. Bil je krasen dan, morje mirno in urno je plula ladija tje ob lepi Istovski obali. Vstrie Pulja dobi nas prva noč na morji. Bili smo prav dobre volje, in kdor je bil tako srečen, da je imel »močen želodec«, da se ga ni poprijela »morska bolezen«, moral je to pomorsko vožnjo imenovati krasno. Posebno novinec je pomorsko življenje jako zanimivo. Ure in ure sem sedel na ozadji ladije in gledal iz višine doli v peneče se morske valove. Ali pa sem stopil na »kljun« ladije in zrl v jadranskem morju zeleno, v sredozemskem modro vodo. Pijali (beli morski golobi) so s čudno vstrajnostjo spremljali ladijo. Kedar so se pa utrudili, popadali so v vodo in se po valovih zibali, kakor v zibelki. Večer solnce brez žarka v vodi zgine a brez številic se prikaže na jasnem nebu.

Na ure daleč pa zaznamlja svetel trak — ednak rimski cesti na nebu — pot, koder je plula ladija. V znemirjeni vodi žarijo se namreč brezštevilne milijarde morskih, tako malih živalic, da jih s prostim okom nikar ne zapazimo, imenujejo jih učenjaki infusorije. Le onega pol dneva, ki smo ga prebili vstrie otoka Kandiye (Kreta), ko nas je zasačila burja tako, da je morala ladija vstaviti se in se prepustiti valovom, bilo je strašno in zmislil sem si na slovensko prislovico:

„Kdor moliti ne zna,
Naj se na morje poda!“

O, kaj je človek proti božji vsegamogočnosti! Naša mogočna železna ladija, dolga 94 metrov, 10 m. široka in 9 m. globoka, ki je nosila v sebi teže 1,967.000 kilogramov, skakala je, kakor orehova lupinja, po valovih, ki so se vzdigovali višje, kakor je marsikateri hrib slovenskih gor.

Avstrijski romarji in neka družba iz Poljskega zbrali smo se vsako večer k skupni molitvi svetega rožnega venca. V Trstu smo nameravali seboj vzeti tudi altar za sv. mašo. Sedaj bi to jaz odsvetoval. Našla bi se pač težko priložnost, da bi se opravljala dostojno sv. daritev na ladiji, kjer je blizu 300 ljudij različnih ver in še različnejšega mišljenja tako tesno skupaj. V nedeljo smo se morali tedaj zadovoljiti s tako imenovano »suh ali pomorsko mašo«. Eden je molil po časi mašne molitve, po vsakem odstavku se je pa zapela kitica kake pobožne pesmi; koncem so imeli g. prezident času in kraju primerno pridigo.

Hrana na ladjah avstrijske Lloydove družbe je obilna in dobra. Za zajutrek črno kavo, ob 10. uri južino s tremi tečnimi jedili, ob 5. uri obed z osem večinom mesenimi jedili, večer ob 8. uri čaj, kolikor ga se poljubi. Bodete rekli, to je veliko! Je pa tudi tek na morju velikanski!

Smešnica. Viničar pride h kmetu ter ga prosi naj ga vzame v viničarijo. »Povem vam«, reče mu, »boljšega in poštenjšega človeka ne najdete. Jaz zastopim vsako delo v vinogradu, nikomur nič ne ukradem; postavam: jaz po zimi raje koše pletem, kakor bi kaj vzela.« »Od kod pa dobiš leske za vitre?« vpraša ga kmet. »Leske — leske? Teh, vam rečem, ne morem videti: kjer jo najdem, usekam jo jaz ter silno sovražim že od leta 1848, ko sem bil v vojakah.«

Razne stvari.

(Sv. birma.) Mil. knezoškof delijo zakrament sv. birme v dekaniji Dravsko polje v teh-le dnevih: V Framu dne 28., v Hočah dne 29., v Slivnici dne 30. in v Cirkovicah dne 31. maja; zatem pa dne 1. junija na Črni Gori, dne 2. v Št. Lovrenci in dne 3. junija v Št. Janzi.

(Nov denar.) Prihodnji terek prinese, kakor se govori, minister za državne finance, dr. Steinbach v drž. zbor načrte postav za novi denar že gotove. Drž. zbor ima pa časa do konca junija, da se odloči za ali zoper nje. Kaj da izvoli drž. zbor, to se sedaj še ne da reči.

(Svarilo.) Štajarski deželni odbor je izdal poduk o škropljenji trsja zoper peronosporo. To je prav, toda mi svarimo naše bralce, naj ne škropijo trsja med cvetjem; škropi pa se naj pred in po cvetji!

(Molitvenik.) Ravnokar je v novi izdaji izšla knjiga: Pot v nebesa ali življenje udov tretjega reda sv. Frančiška Serafa, ki med svetom živijo. Spisal o. Nikolaj Meznarič, frančiškan. Knjiga šteje 554 strani, v usnje vez. 90 kr., v usnje z zl. obr. fl. 120. Med slovenskimi verniki je priljubljena knjiga in njena nizka cena ji zagotavlja obilno razširjatev. Dobi se pri »Kat. bukvarni« v Ljubljani.

(Narodna biblioteka.) Pri J. Krajci, tiskarji v Rudolfovem, je izšel 41. in 42. snopič »narodne biblioteke« ter objavlja zgodovinski roman »Z ognjem in mečem«, v poljščini ga je spisal H. Sienkiewicz, poslovenil pa ga je F. Podravski. Le-ta zvezek stane brez pošte 30 kr. ter se dobi menda po vseh slov. knjigarnah.

(Zastopništvo banke »Slavije«) v Pragi, prevzel je ravnokar g. Hinko Sevar v Mariboru, Wientlandplatz 3, in pričel svoje delovanje z. zavarovanjem na življenje in proti požaru, v našem mestu in okolici, ter prilično opozarjamo in priporočamo našim čast. čitateljem to zavarovanje.

(Iz Brestenice) se čuje, da je Jelovski srenjski zastop sklenil vsakega, ki v »konkubinatu« to je v divjem zakonu živi, ostro kaznovati, ali pa celo iz srenje iztirati. Pač se nismo nadejali, da bi v tej mirnej in izglednej srenji bilo take ukrenitve treba. A županu gre hvala, da ima za take nenravne nedostojnosti pazljivo oko. Dotičniku pa se svetuje, naj jo s svojo klepetuljo potegne, odkoder je prišel; domači ljudje imajo radi mir in red.

(Naglo) je umrl dne 29. aprila Jaka Pohorec, deset let stari šolarček pri Sv. Križi tik Slatine, ravno na stopnicah v šolo. Kolikor se sodi, zadušilo ga je, ker ga je silil hud kašelj.

(Velik Nemeč) je tiskar v Mariboru, Poldek Kralik. Mož je prišel letos skoraj po sili ali vsaj z veliko silo v mestni zastop in se boji, da se ne vrine v našo požarno brambo kje slov. duh. Se ve, da bi bilo to velika škoda, pa brž le za »privandrance«.

(Kaznilnica) v Mariboru je poslala 64 mož na delo v Weiz nižje Gradca. Ondi je lani silna ploha razdrla vse ceste in nje je treba sedaj popraviti. Za taka dela pa so kakor navlaš kaznjenci, ker njih delo pride bolj po ceni.

(Cigani.) Žandarji so vlovili dne 18. aprila v Medjimurji 14 ciganov, kateri so krivi velikih tatvin in ubojev. Njih delovanje je seglo tudi na Štajarsko. Nekatera zločinstva so že obstali. Z njimi pa je bilo še drugih 26 v zvezi.

(Požar.) Dne 24. aprila je v Konjicah pogorelo stanovanje in gospodarsko poslopje Fr. Birkmayerja. Oboje je bilo krito s slamo in je torej bilo hitro vse v ognji. Požarni brambi ni ostala druga, kakor varovati sosednja poslopja.

(Vabilo) k letnemu zborovanju »cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva za Spodnji Štajar« dne 15. maja t. l. popoldne ob 4. uri pri »Cestnem«. Vspored: 1. Poročilo ravnatelja. 2. Volitev predsedništva. 3. Predavanje potovalnega učitelja g. Bele-ta o cepljenji trt. 4. Nasveti. K udeležbi uljudno vabi vse p. n. gg. kmetovalce in sadjerejce Ravnateljstvo.

(Posojilnica v Celji) je v svojej skupni seji, dne 11. aprila sklenila, dajati posojila in sicer na goli hipotekarni kredit proti 5 1/2 % in na poroke proti 6 % obrestovanju. Od sedaj naprej opustii se tudi 1 % pristojbina za posebno rezervno in zaračunilo se bode samo od vsacega posojila enkrat za vselej in sicer: do 500 gld. 1/2 % od 500 gld. do 3000 gld. 1/4 %, in od 300 gld. naprej 1/10 % na upravnih stroških. Hranilne vloge se bode obrestovale, kakor do sedaj, po 4 1/2 odstotka.

(Zločinstvo ali ka-li.) V jutro, dne 1. maja so našli na Koračiškem vrhu, župnije Sv. Tomaža pri Vel. nedelji, Nežo Majcen visečo na vrvi v veži nje stanovanja. Po tem, kakor je visela, sodi se, da se ni sama obesila, ampak jo je nekdo najprej ubil, potem pa jo obesil. Na sumu tega zločina ima gosposka moža nesrečnice in neko maloprida žensko, zato so dejali že tudi oba pod ključe.

(Železnica.) Na železnici Celje-Velenje je vlak zasegel dne 26. aprila pri postaji Pesja ves necega moža v tem, ko je hotel čez tir železnice. Odkod in kdo je, niso še dognali.

(Požar.) V Gorici, župnije Girkovske, so dne 13. aprila zgorela gospodarska poslopja pri čveterih kmetih ter jim je škode za 7500 gld. Vsi so bili zavarovani in bodo torej škodo trpeli dotične zavarovalnice.

(Župan) v Šalincih pri Ljutomeru je vsled zadnjih volitev Fr. Muršič, vrli narodnjak in umen gospodar ter je njegova izvolitev malo ne vsem občanom po volji.

(Ukradel) je v Frankobrodu na Nemškem Rudolf Jäger, blagajnik pri tamošnjem M. A. Rothschildu, nekaj čez dva milijona mark iz blagajnice svojega gospodarja, potem jo je pa popihal, ne da bi ga doslej še bili ujeli.

(Žandarji) dobijo nove puške in je za to že tudi velika potreba, kajti zločinstev se godi v novem času veliko in žandarji so vselej v nevarnosti, da jih zločin, če ga kje zalotijo, ne napade z boljo puško v rokah.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Ant. Aškerc je postal provizor župnije Sv. Marjete pri Rimskih toplicah. Č. g. Martin Kralj, kaplan v Št. Janži na Dravskem polji, oglasil se je za župniško preskušnjo. — Prestavljeni so č. gg. kaplani: Armin Kapus od Sv. Benedikta v slov. gor. v Št. Jurij na j. ž.; France Ogrizek od Št. Jurija na Prihovo; Fr. Simonič iz Zavrč k Sv. Benediktu; Jožef Ozmec iz Sevnice v Zavrče in Jakob Tajek se vrne s Prihove v Slov. Bistrice.

Loterijne številke.

Trst 30. aprila 1892:	1, 6, 89, 74, 72
Line » » » » »	55, 57, 87, 81, 12

Zavarovalno društvo

6-26

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v Gradcu Radetzkystasse 1.

priporoča se vsem katoličanom, kateri namepravajo složnost na gospodarstvenem p. lji. Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju, nesreči in za življenje, kakor tudi cerk. enim in občinskim predstojnikom zavarovanje zvonov proti razlomu in poklini. — Zastopniki se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Oznanilo.

Dne 1. julija 1892 začne se poletni poduk na **deželni podkovalni šoli v Gradcu** in odda se pridnim in potrebnim kovačem 10 deželnih štipendij po 50 gld. s prostim stanovanjem, kolikor še bo prostora v zavodu; potem še od večih okrajnih zastopov in kmetijskih podružnic enako po 50 gld.

Pogoji so 18-letna starost, zdravje in kreпка vzrast, domovinska pravica na Štajarskem, dobro dovršena ljudska šola in delovanje vsaj dveletno kot kovaški pomočnik.

Vrh tega se mora še vsak prosilec z reverzom zavezati, da bode poduk dovršivši podkovalno obrt najmanj tri leta na Štajarskem, oziroma v tistem okraju, od katerega bi štipendijo prejel, kot mojster ali pomočnik izvrševal.

Prošnjo z reverzom, s krstnim in domovinskim listom, s spričevalom o zdravju in o šolskem poduku, z učilnim pismom, delalsko knjigo ter s spričevalom o premoženju in obnašanju, naj se vložijo pri deželnem odboru najdalje do

15. dne maja 1892.

Kovači, ki jim ni toliko za štipendijo, kolikor samo za poduk, pa se naj z dokazom 18-letne starosti, dobro dovršene ljudske šole in delalskega poleg učilnega lista, dveletnega delovanja v kovačiji, v prvih treh dneh podučevanja pri ravnatelju šole oglašijo.

V Gradcu, dne 26. aprila 1892.

Od štaj. deželnega odbora.

France Dolenc v Mariboru,

v Graškem predmestju, Tegetthoff-ove ulice št. 21.

Velečastiti duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu, priporočam svojo veliko zalogo vsake vrste **suknena, platnena in modnega blaga**, za letne **moške in ženske obleke** in zagotavljam vsacemu z dobrim blagom in nizko ceno, pošteno postreči.

K obiskovanju uljudno vabim

6-10

z odličnim spoštovanjem

France Dolenc.

Specijalne tovarne za

SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

žlebe v vsaki velikosti.

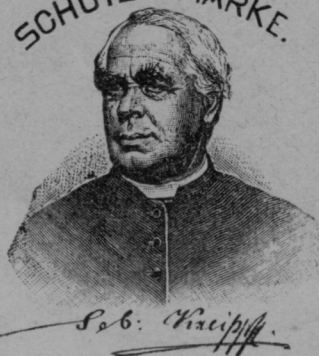

6-20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation
W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapisniki brezplačno in franko.

SCHUTZ - MARKE.

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih **bratov Ölz** z varnostnimi markami: **pedobo in ponvico.**

Ako se jej primeša nekoliko

2-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši in najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlc. g. župnika Kneippa edino pooblašćena tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Javna zahvala.

Slavna posojilnica v **Konjicah** je na predlog gosp. P. Dobnika podarila šoli v **Zrečah** 15 gld., da se ubogim učencem priskrbijo potrebni učni pripomočki.

Za ta blagodušni dar se tem potom v imenu revnih učencev izreče najtoplejša zahvala.

Krajni šolski svet v **Zrečah**, 3. maja 1892.
V. Rušnik, načelnik.

Pravega 3-3 čebelnega voska

kupi po najboljši ceni vsako mero

Franc Gert,
svečar v **Mariboru.**

Pri pismenih poprašanjih naj se mi ob enem naznani mera in cena. Mali zavčki se lahko pošiljajo po pošti.

Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe; pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanega železa, cevi iz konopnine in gumija,

kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobne, vretenice, ventile za porne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemače železne za razne cevi, spravo za kopališča, izljudnikove, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu naposled

blago iz lite kovnine in mednine po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poročvom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. kr. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnice dopošilja brezplačno in franko. 3

Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, boleznj v želodci in žvicah se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojim iz močnega, planinskega vina destiliranim **konjakom**, kateri se je poskusil kot najboljši duha in telo okrepaajoče in čudno delujoče zdravilo. Steklenica 1 fl. 20 kr. 4 steklenice se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri 12-15

Benediktu Hertl,
graščaku v **Goliču** pri **Konjicah.**

Predstojništvo zadruga kovačev, kolarjev in dr. v **Ljutomeru**, daje svojim udom, sovrstnikom in prijateljem zalostno naznanilo o izgubi svojih dolgoletnih vrlih odbornikov

Ivana Ostrca in **Andraša Horvat**,
oba kovaška mojstra in tržana v **Vržeji** in

Jožefa Klabučar,

predstojnika naše zadruga, kovaškega mojstra in tržana v **Ljutomeru**,

kateri nam je odvzela neizprosna smrt v teku zadnjih 14 dni drugega za drugim.

Ljutomer, 1. maja 1892.

Martin Karba,
predstojnika namestnik.

Dr. Josip Serbec,

odvetnik v **Celju**,

naznanja, da je preselil svojo pisarno iz **Jož. Humerjeve hiše** v hišo **Celjske posojilnice**. poprej **Reiterjevo hišo** v **Ljubljanski ulici** št. 1. 1-2

Kupil

bi rad štacuno ali pripravno hišo z malim posestvom pri farni cerkvi. Kdor ima kaj enakega, naj naznani

Fr. Novak-u. 1-2
trgovcu pri **Sv. Duhu**, pošta **Leutschach**.

Cerkveno predstojništvo v **Trbnjah**

pošta **Vuzenice** proda prav po ceni tri še čedne svetilnice: ena je za „večno luč“, dve so najsvetejšega zakramenta: podoba, goreče s perutnicama; od mesinka, nekaj so bile posrebrnjene. 3-3

Posestvo na prodaj.

Vdovec, 60 let star, proda prostovoljno svoje posestvo pri farni cerkvi: hišo z gospodarskim poslopjem, pripravno za vsako kupčijo, kjer je že dolgo let oštarija in mesarija in 10 oralov travnika, njive in vinograda. Plačilo v obrokih po ugodni ceni. Več se izve pri **Francu Pichlerju**, posestniku v **Koprivnici**, pošta **Reichenburg**, **Stajarsko**. 2-3

Dve lepi posestvi

v **Polensaku**, eno z lesenim hramom in tremi orali zemljišča, drugo z zidanim in z opeko pokritim hramom in pet oralov zemljišča se ceno prodata. Dve tretjini zneska lahko ostanete po 4% obresti na pesestvu. Več pové **Martin Šegula** v **Polancih**. 2-4

Kramarija

najrabi s krmo vred in nekaj zemljišča blizu kake farnе cerkve z dobrim prometom se išče kupiti, ponudbe s ceno vred sprejema upravištvo „Slov. Gosp.“ pod št. 17. 2-3

Štajerska deželna zdravilnica Rogatec - Slatina.

Južne železnice postaja: **Poličane**.

Sezona od 1. maja do 30. septembra.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko itd.

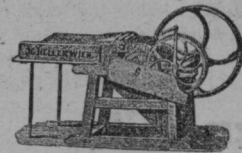
Brošure in prospekte razpošilja ravnoteljstvo brezplačno.

Tempeljska in Styrija-slatina, vedno nova polnitev,

slavoznano glavberjevosočno zdravilo proti boleznim prvavnih organov in izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v **Rogatecu** in na **Slatini** ter tudi v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specerijskih in drogerijskih prodajalnicah ter v lekarnah. 1-5

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnica, čistilnica za žito, trierje, slamoroznice, mlince za sadje, stiskalnice za sadje in vino, za grozldje, kakor vse druge stroje in pripravila za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo itd. priporoču v najnoviši in najboljši obliki, po ceni:

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78.

Illustrirani zapiski in polovna pisma v hrvaškem, nemškem, italijem in slovenskem jeziku po zahtevanju brezplačno in franko. — Čas za poskušanje — garancija, ugodni pogoji.

Zopet enišane cene!

Dva voza

s štirimi sedeži se prodata po ceni. Več se izve pri upravištvo tega lista. 2-3

Priporočam svojo dobro izkušano kotlovinu, znotraj kosisiterne

vakuum

peronospora - brizgalnice,

komad 14 gld. Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka v gotovem ali po povzetju.

A. Fiebiger,
kotlar koroške ulice 5,
v **Mariboru**. 5

